

[Øllgaard]

ninger, der kommer frem for tiden. Jeg vil kun nævne det sæt af tal fra jordbrugsøkonomisk institut, der fortæller, at i perioden 1973-74 til 1978-79 steg landbrugets salgspri- ser med knap 60 pct. og importerede hjælpe- stoffer med samme knap 60 pct., mens indenlandske hjælpestoffer og serviceydelser steg med 100 pct. og lønninger med 140 pct. Denne tendens er forstærket i 1979 og 1980. Samtidig steg som bekendt rentesats og låne- masse meget betydeligt, så landbrugets rente- byrde steg fra 14 mia kr. i 1973 til 41-42 mia kr. i 1979. Dermed er opstået en sneboldef- fekt, idet rentebyrden stiger stadig hurtigere, efterhånden som snebalden vokser. Og disse tal er altså ikke påvirket af de 2 pct. diskon- tostigning i 1980 og kun i ringe grad af de 2 pct. sidst i 1979.

På den baggrund er det jo i og for sig ind- lysende, at trykket måtte blive akut nu, og at reaktionerne måtte blive meget kraftige, da der oven i dette rente- og omkostningstryk som den økonomisk og psykologisk tåbelige særskat og de andre stramninger. Lige så indlysende burde det være, at optimismen ikke kan genskabes ved den foreslåede ud- skydelsesordning. Det burde være indlysende for enhver, også for landbrugsministeren, at når et udsnit af landmænd er så langt ude, som tilfældet er, er der selvfølgelig mange andre, der er på vej ud i samme situation, og yderligere mange andre, der har et helt util- fredsstillende udbytte af deres anstrengelser. Disse sidste - dem, der har det utilfredsstil- lende udbytte af deres anstrengelser - er for alvor ved at miste modet og tilliden til frem- tiden. Mange har stoppet deres husdyrpro- duktion, masser af andre overvejer at gøre det, mens de kan, og netop dette sidstnævnte forhold tror jeg er det farligste overhovedet i situationen. Derfor befinder vi os i en uhyg- gelig farlig fase med vor animalske produkti- on, hvad angår dens omfang og dens kon- kurrencedygtighed, og hertil er jo nært knyt- tet den risiko og den helt uholdbare situati- on, der som følgevirkning er opstået i land- brugets forsyningsled og aftagerled. Det er helt urimeligt, at stabile handelsforhold og produktionsrytmer er eller bliver slået i styk- ker. Alle ved, hvor hårdt brug vi har for at opretholde, helst udvide, den animalske pro- duktion af hensyn til valutaindtjening og be- skæftigelse. Vel beskæftiges kun 6-7 pct. af befolkningen direkte ved landbrug, men

tager vi alle med indirekte, drejer det sig om 25 pct. Hermed er sagt, at denne sag drejer sig ikke om nogle landmænds særinteresser, men om hele befolkningens vitale interesser. Derfor er det helt afgørende, at regeringen besinder sig og tager positiv stilling til det beslutningsforslag fra venstre, som vi også har til behandling i dag.

På den baggrund, jeg her har skitseret, må jeg på venstres vegne sige, at venstres stilling til lovforslag nr. L 152 vil være afhængig af regeringens vilje til samtidig at skabe betyde- ligt forbedrede vilkår for den animalske pro- duktion. Som isoleret foranstaltning anser vi lovforslag nr. L 152 for yderst problematisk. Jeg vil derfor ikke kommentere selve forsla- get nærmere på dette stadium. Dog må jeg anføre, at det er meget uheldigt, at bemærk- ningerne til forslaget af nogle, f. eks. Politi- ken, har kunnet opfattes derhen, at der skulle være tale om en form for tilskud på 700 mill. kr. Jeg vil bede ministeren om meget tydeligt at forklare rette vedkommende, at der ude- lukkende er tale om en eventuel garantiram- me.

Forslaget vil skabe meget store problemer for de pengeinstitutter og den faglige vejled- ningstjeneste, som får til opgave at sortere de landmænd, som eventuelt måtte vise sig in- teresserede i ordningen. Nogle bestemte pen- geinstitutter vil i særlig grad stå med disse problemer, fordi deres kundekreds nu en- gang er sammensat, som den er, med en stor overvægt af landmænd. Det må i øvrigt være en forudsætning for hele fremstødet, at disse pengeinstitutter i en speciel situation indrøm- mes ekstra plads under låneloftet til at løse denne opgave.

Om beslutningsforslag nr. B 70 fra frem- skridtspartiet skal jeg blot sige, at store dele af forslaget svarer til venstres beslutningsfor- slag nr. B 65, og vi kan ikke have det mind- ste imod, at fremskridtspartiet har fulgt vort initiativ op.

Jeg mener ikke, at en eventuel revision af landbrugsloven, som foreslået af fremskridts- partiet, bør sammenblandes med det, som er den aktuelle hovedproblemstilling for land- bruget, nemlig den klemme, det er i, mellem stagnerende salgspri- ser og svulmende danske omkostninger. Vi er ikke tilfreds med land- bruksloven i alle enkeltheder, men finder faktisk, at en diskussion herom må vente.